

Een dag vol inspiratie. NEN 3650-reeks & Rekenmethodiek windturbines

Op 13 november waren er twee workshops voor Velin leden.

In de ochtend gaf Emile Dukers een presentatie over de werkzaamheden van de NEN in relatie tot de lopende herziening van de 3650-reeks. De revisie van de 3655 wordt uitgesteld, omdat er nog geen consensus is met de distributie-leidingen t.a.v. normalisatie in één norm en de bepalingen omtrent SMS & PIMS. Het laatste blijft alleen van toepassing op leidingen > 16 bar.

Er is ook gesproken over de rol van de overheid bij normalisatieprocessen. In onze sector is dat soms diffuus. IL&T is in sommige normcies toevoorder en toetst op NEN normen, maar NEN normen zijn geen wetten. Indien in 'de wet' naar NEN-normen wordt verwezen, dan is de scheidslijn tussen wet (waar iedereen aan moet voldoen) en norm (waarvan met onderbouwing mag worden afgeweken) diffuus. En bovendien moet de betreffende norm(en) in zulke gevallen gratis beschikbaar zijn.

Er wordt ook gesproken over de herziening van de 3654. Met het oog op snelheid wordt een NTA (Nederlandse Technische Afspraak) opgesteld. Er is toenemende behoefte aan normalisatie t.a.v. het samen-liggen van buisleidingen en hoogspanningskabels in SVB/PEH-stroken. De naam Programma Energiehoofdstructuur (PEH) was nog niet bekend toen de NTA opstartte.

In het middagedeelte gaf Jeroen Eskens samen met Jort Kramer namens ANTEA een presentatie over de gewijzigde faalkansberekening windturbines en de mogelijke consequenties daarvan op buisleidingen. De grootste faalkans is een bladbreuk, maar ook die kans is erg klein en in de nieuwe berekening kleiner geworden. Desondanks is kritische houding nodig. De hoeveelheid onderliggende data is relatief beperkt, en 'broninformatie' is vaak – maar niet altijd – van duidelijke tegenstanders van windturbines.

In het nieuwe rekenmodel is er minder toegevoegd risico. Dat kan positief zijn, maar betekent óók dat (nieuwe) windturbines daarmee dichterbij een bestaande buisleiding zouden mogen liggen. Andersom natuurlijk ook: een (nieuwe) leiding dichterbij een windturbine.

Er wordt gesproken over potentiële effecten, die zich al in de praktijk voordoen. Want één windturbine heeft in het model minder effect op de externe veiligheid dan in het oude model. Maar wat als een x-aantal windturbines na elkaar worden geplaatst allemaal in de risico-contour van de (bestaande) buisleiding? Welke effecten heeft dat op de *bedrijfscontinuïteit* van de leidingeigenaar/asset owner? Dat de overheid een individueel bedrijfsbelang niet opneemt in het model is logisch, maar tegelijkertijd is het *energietransport via Verslaeën* buisleiding net zo belangrijk voor de energievoorziening van de BV-Nederland als de energieopwekking van de windturbine...

De vraag wordt gesteld of, en hoe, Velin leden gezamenlijk willen acteren in de bescherming van bedrijfsbelangen/leveringszekerheid ten opzichte van de nieuwe rekenmethodiek, wetende dat met lagere faalkans meer (bedrijfs)risico's kunnen ontstaan terwijl de overheid vooral de afgenomen externe veiligheid toeziet en niet zozeer de leveringszekerheid voor ogen heeft. Dit onderwerp wordt geagendeerd in Velin werkgroep Omgevingsveiligheid. En mogelijk kan (bijna-) schade als gevolg van windturbine ook worden opgenomen in de jaarlijkse incident uitvraag.